

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTĘ DNIA 20 MAJA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta petersburská, *Poczta Północna*, donosi z Petersburga, pod dniem 19 maja: „Nayjaśniejsza Cesarzowa Jéymosc, *Marya Federowna*, z Wielką Xieźniczką *Anną Pawłowną*, w niedzielę, dnia 16 t. m., wyjechała do *Pawłowska*.

W téjże gazecie czytamy daléj, ze stacyi pocztowéj, *Kipieni*, dnia 14 maja: „Dnia wczorayszego byliśmy uszczęśliwieni, bytnością u nas Nayjaśniejszey Cesarzowéj Jéymosci *Maryi Federowny*, i Wielkiéj Xieźniczki *Anny Pawłowny*, które do stacyi naszey przeprowadzały Wielkich Xiażąt *Ichmosc, Mikołaja i Michala*, wyjeżdżających w podróż za granicę. W orszaku i towarzystwie Nayjaśniejszych tych osób, znajdowali się: Dworu Nayjaśniejszych Cesarzowych Stats-Dama, Hrabini *Liewen*, i Łowczy *Paszków*; Wielkim Xiażętom towarzyszą: Jenerał piechoty *Lamzdorf*; kawalerowie *Sawrasow* i *Uszakow*, porucznik gwardyi bokowéj półku izmayłowskiego, *Walujew* i Doktor *Rühl*. Na spotkanie Nayjaśniejszey Pani, kiedy się do pocztowego zbliżała domu, wyszedł Inspektor poczt, Rzeczywisty Radzca Stanu *Mielników*, tudzież, Inspektor koloniy *Bunin*, Zarządzający majątkiem *Ropszą, Łalajew*, i mieszkańcy koloniy, którzy Cesarzowéj Jéymosci ofiarowali chléb i sól, które Nayjaśniejsza Pani łaskawie przyjąć raczyła. Potém Cesarzowa Jéymosc z Wielkimi Xiażętami miała obiad w tymże domu pocztowym. Do stołu, prócz osób otaczających Nayjaśniejszą Panią i Wielkich Xiażąt, wezwany był jeszcze Inspektor poczt, *Mielników*. Po obiedzie, Wielcy Xiażęta, pożegnawszy się z Nayjaśniejszą Matką swoją, o pół do trzeciéj, żegnani nąlepszemi życzeniami mieszkańców, którzy się z okolic zgromadzili, w pośród okrzyków *Ura!*, puścili się w przedsięwziętą drogę. Cesarzowa Jéymosc z Wielką Xieźniczką i orszakiem wyjechała na powrót do Petersburga, a przed oddaleniem się ztąd swojém raczyła łaskawie oświadczyć ukontentowanie urzędnikom, którzy spotykali Nayjaśniejszą Panią; kolonistom zaś, którzy ofiarowali chléb, sól i kartofle, i dzierżawcy pocztowego domu, uczyniła podarki w pieniądzech. Toż zdarzenie uczestnikami szczodrobliwości Nayjaśniejszey Pani uczyniło trzech oficerów rannych.

Pisz z *Abo*, dnia 3 maja: „Wiadomo, iż nakładem JW. Kanclérza Państwa, *Mikołaja Hrabiego Rumiancowa*, zbudowany i wszelkiemi opatrzony został potrzebami, okręt *Ruryk*, przeznaczony do podróży na około świata, we względzie handlu, nauk i sztuk. Okręt ten szczęśliwie spuszczone z warsztatu dnia 28 kwietnia, o godzinie 5tój z południa. Lud, który się na ten zgromadził widok, długo powtarzał *Ura!* życząc razem szczęśliwego powodzenia w tém przedsięwzięciu.

Donoszą z *Kostromy*, dnia 7 maja: „Ostatnich dni przeszłego miesiąca, powrócił tu z wyprawy konny półk kostromskiego uzbrojenia. Spotykało go duchowienstwo ze świętymi obrazami: znajdował się także JW. Gubernator Cywilny z urzędnikami. Odprawili się dziękczynne modły do Pana Zastępów z przykłonieniem, po czém Głowa mieski *Ugleczaninow* dawał śniadanie. Dnia następnego obywatele miasta wydali obiad, na którym znajdował się i JW.

Gubernator Cywilny; trzeciego zaś dnia ślachta czestowała wojowników: dla żołnierzy i podoficerów dano po rublu.

Dnia 20 kwietnia przez *Zytomierz* przeszły 2 półki kozaków, zmierzające ku granicy.

Dnia 18 kwietnia JW. Radzca Tajny, Senator *Chitrowo*, przybył z *Woroneża* do *Penzy*.

W sam dzień Wielkiénocy, przybył z Petersburga do *Kamieńca - Podolskiego*, JO. Xiażę Jmć *Szczerbатов*, Jenerał Porucznik.

Wilno, dnia 29 maja.

Dnia 24 t. m., JW. Jenerał jazdy, Hrabia *Wittgenstein* wyjechał ztąd do *Nitawy*, zkad udadź się ma do *Białegostoku*. Tegoż dnia wysłano ztąd gońca *Tomas*, w tęż drogę do *Nitawy*, i *Białegostoku*. — Tegoż dnia przeszedł półk pieszy *Koperski*, należący do 14tój dywizyi pieszój i kompanii artylleryi lekkiej pod dowództwem kapitana *Koźmina*. — Przybyli tu z Petersburga, Podpółkownik gwardyi bokowéj *Pawłowskiego* pułku grenadyerców *Medem* i Półkownik artylleryi *Gorski*.

Dnia 25. Inspektor tutejszój policyi *Jewdakow*, który przed kilką dniami wysłany był do *Polągi* w celu przygotowania koni dla WW. Xiażąt, za granicę jadących, powrócił z doniesieniem o przejeździe Ich przez *Polagę*, w dniu 17 t. m.

Kurs tutejszy na asygnaty: Rubel srebrny 4 r. 45 k.; dukat 13 r. 13 k.; imperyal 45 r.

Telsze, dnia 24 maja.

Kwaterowanie od miesiąca sierpnia 1814 roku, do czasu niniejszego, JW. Generał Leytnanta i wielu orderów Kawalera *Kozackowskiego*, z 5tą piechotną dywizją korpusu 1go pod naczelnym JW. Generałem od kawalerii, Grafa *Wittgensteina*, wielu rozmaitych orderów kawalera, dowództwem zostającego; w powiecie Szawelskim, było tym dla obywateli dobrodziejstwem, jakiego tylko dla dotkniętego rewolucyi 1812 roku cierpieniami powiatu, Opatrzność zrządzić mogła. — Naysurowsze przykazy, zachowania ściśley karności i przestawania na tym, co dla będącego na kwaterze żołnierza stan gospodarza dostarczyć dozwala, domierzona w zdarzeniach wykroczeń, co tylko wiadomości Naczelnika dóysć mogło, sprawiedliwość, są to znamiona, któremi tylko szlachetne i ludzkość cenić umiejące Szanownego korpusnego Naczelnika JW. Grafa *Wittgensteina* i dywizyjnego Generała *Kozackowskiego* dusze, z wewnętrzną dobrego serca swego satysfakcją, chlubić się i zaszczycać się są zdolne — Miło mi więc jest, gdy dopełniając wolę obywateli powiatu Szawelskiego, dla tych szlachetnych i wspaniałych wojowników, naysuulszą publicznie oświadczam wdzięczność.

Marszałek Pttu Szawelskiego *Lutkiewicz*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

XIEŻTWO WARSZAWSKIE.

Korrespondent Warszawski, pod d. 23 maja, zawiera następujący artykuł z Warszawy: „Wczoraj, dnia 22 b. m., jako w rocznicę urodzin Wielkiéj Xieźny *Katarzyny Pawłowny*, Xieźny *Oldenburskiéj*, pierwsze tutejsze Władze wojskowe i cywilne złożyły powinszowanie Jego Cesarzowiczowskiéj Mości, Bratu Jéj, W. Xieciu *Konstantemu*, po czém uroczyste odprawiło się nabożeństwo w kaplicy greckiej.

Gazeta ryzka *Zuschauer*, umieściła z *Wiednia*, pod 18 maja: „Ogłoszony tu został

Wypis z protokołu kongressu Mocarstw, które podpisały traktat paryzki. Zawiera on raport Komisji, która d. 9 maja wyznaczoną była, dla roztrząśnienia, czyli, z powodu tego, co zaszło i oświadczonem było w Paryżu, od czasu deklaracji pod 13 marca, potrzebne jest wydanie nowej deklaracji? Treścią tego rapportu jest:

„1) Ze powody, które skłoniły Mocarstwa do wydania deklaracji pod 13 marca, były tak sprawiedliwe i tak stanowiące wagi, iż żadne sofizma, któremi deklaracja tę osłabić usiłowano, dosięgł jej nie mogą;

„2) Ze też same powody i dziś jeszcze w całej swęj mocy zostają, i że zaszło we Francji, po wydanej 13 marca deklaracji, rzeczywiste odmiany, żadnego nie mogą mieć wpływu w stosunki Bonapartego i Francji do innych państw;

„3) Ze ofiarowane przyjęcie traktatu paryzkiego, na postanowienie mocarstw żadnego wpływu mieć nie może.”

Jest zatem rozumieniem komisji, iż nie ma potrzeby wydania nowej deklaracji.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, zawiera z *Wiednia*, pod d. 21 maja: „Tuteysza O. K. akademii połączonych sztuk pięknych, na ostatnim obiorze Członków swoich, miała pozwolony sobie zaszczyt zapisać do metryki akademickiej, świetne imiona NN. Cesarza Jegomości Rossyjskiego, Królów Duńskiego, Pruskiego, Bawarskiego i Wirtemberskiego, również W. Xięcia Badńskiego, Xiążęcia Sasko-Weymarskiego, Cesarzewicza Jmci następcy tronu Austriackiego; oraz Xiążąt następców Bawarskiego i Wirtemberskiego, Xięcia Leopolda Sycylijskiego i Arcy - Xięcia Ferdynanda Austriackiego Este. Późem Deputacja akademicka otrzymała pozwolenie podać Najjaśniejszym Opiekunom kunsztów dyplomata, sporządzone z powodu tak podchlebnego dowodu szczególnego poważenia dla oyczystych sztuk, a NN. PP. ze szczególniejszą łaskawością przyjąć je raczyli.

Na témże posiedzeniu mianowani zostali Członkami honorowymi: Xiążę Wittgenstein, W. Podkomorzy i tajny minister stanu Króla pruskiego; Hrabia Castiglioni, Prezydent akademii sztuk pięknych w Medyolanie; Hrabia Cicognara, Prezydent akademii sztuk pięknych w Wenecyi; Hrabia Maurycy v. Dietrichstein, Radczy rządowi Ridler i Debrois, i Sekretarz nadworny Fryderyk Schlegel.

Na Członków czynnych wybrani: P. Abel, malarz historyczny; Antoni Petter, malarz historyczny; Franciszek Dettler, sztycharz; Józef Mössmer, Jan Nepomucen Schädlerberger, Jakób Gauer mann malarze landszaftowi; Józef Fischer, nadworny sztycharz; Marcin Fischer, sztycharz; Karol Rahl, sztycharz; Piotr Nobile, architekt, i P. Cerbara z Rzymu.

W tymże czasie mianowani zostali: Józef Klieber, na miejscu zmarłego Franciszka Würth, Dyrektorem szkoły sztycharskiej; a Józef Mössmer, na miejscu zmarłego Laurencyusza Janscha, profesorem rysunków landszaftowych. N. Cesarz Jmci raczył udzielić nowo mianowanemu Dyrektorowi Klieberowi godność zwyczajnego Radczy akademickiego.

Wiedeń, d. 22 maja. Na audyencji, C. K. Mość, d. 20 t. m. udzielić raczył, zaszczyt złożyć nowe swe listy wierzytelne, Hrabia v. Schulenburg, jako nadzwyczajny Posel i Minister pełnomocny N. Króla Saskiego; Baron v. Sporn, jako nadzwyczajny Posel i Minister pełnomocny N. Króla Niderlandów; i Baron v. Berstett, jako nadzwyczajny Posel i Minister pełnomocny W. Xięcia Badńskiego. Na teyże audyencji Cesarsko - Rossyjski Posel, Hrabia Stackelberg, prezentował Pana Alopeus, nadzwyczajnego Posła i Ministra pełnomocnego Cesarza Jmci Rossyjskiego przy dworze Króla

Pruskiego; Cesarsko - Rossyjskiego Kapitana gwardyi bokowey, Barona v. Schöpping, i Barona Stackelberga potém królewsko - sardyński Posel, Hrabia Rossi prezentował Kawalera Boidi, Podpółkownika w służbie Króla Sardyńskiego. Równyż zaszczyt otrzymał Kommandor J. F. Braamcap z Portugalii.

W Ł O C H Y.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, z dnia 24 maja, o działaniach wojennych we Włoszech, umieściła Drugie nadzwyczajne doniesienie od woyska, w następującem brzmieniu:

„Przez gońcá, który wczorájszėy nocy z główney kwatery F. M. L. Barona Bianchi tu przybył, otrzymaliśmy następujące urzędowe doniesienie: F. M. L. Baron Bianchi d. 13 t. m. z większą częścią woyska swego do Aquila przybył. Przednia straż Sulmonę już osadziła, dokąd się dnia następującego i Dowódzca Naczelný udał — Dywizyá Jenerala Mohr, którą dotąd nieprzyjaciela od Maceraty, przez Fermo, Giulianuova i Pescara ścigała (miejsce to blokowane jest przez 2,500 ludzi), d. 13 do Popoli weszła. Król Joachim z náywiększym pośpiechem i w nieporządku náywiększym uciekał. Szczątki jego woyska ledwie mogą cokolwiek przenosić 12,000 ludzi piechoty i 3,000 jazdy — Po walnėy bitwie pod Tolentino, zachodziły wcale nieznaczące utarczki z tylnią strażą nieprzyjacielską. Już się nie broni nieprzyjaciel, ale się wielką liczbą w niewolę oddaje. Dezercyá u niego jest niesłychana. Woysko jego już za rozwiązane uważać można. Bardzoby mu ciężko stanąć z nami na polu: i podobno już jedynym jego dalszym usiłowań celem jest, osadzenie Kapuy i Gaety — Dnia 14 przedsięwzięciem było F. M. L. Barona Bianchi przez Sulmonę, Castel di Sangro, i Jernia ku Volturmo, a ztamtąd ku Neapolowi zmierzać.

„F. M. L. Hrabia Nugent, z główney kwatery swojej, Ceprano, pod d. 13 t. m. donosi: „Podpółkownik Ghequier d. 10 t. m. wszedł do Terracina, i przedniy straż swojej Fondi osadzić kazał. Major Palagi z dwiema kompanijami pierwszego regimentu tokańskiego, do tego korpusu należącimi, przodem był wysłany, i d. 11go ukazał się przed S. Andrea, które to miejsce 4 działami i 800 ludźmi osadzone było. Wspomniany major, wsparty pomocą wielkiej liczby wieśniaków, którzy przeciw Neapolitańczykom powstali, czynił przygotowanie do uderzenia ze dwóch stron na pomienioną twierdzę, i rozkazał kawalerji uważać nieprzyjaciela, który obrał stanowisko na ulicy pomiędzy skałami. Lecz, zaledwie się zbliżać ku twierdzy zaczęto, natychmiast ją opuścił, nie czekając uderzenia. Austriacy z Toskańczykami ścigali nieprzyjaciela aż do Jiri, dokąd on w nieładzie umykał. W nieczcie tey 3 oficerów i 70 ludzi w zabitych, a więcej 200 niewolnika stracił. Podpółkownik Ghequier, w raporcie swoim o tey rozprawie, w której tokańskie woyska z takim mężstwem walczyły, wychwala szczególniey, majora Palagi, i poruczników z królewskich dragonów, Pietra i Baldini. — Piedimonte Tino, Ponté - Corvo, Aquila, osadzone są woyskami austriackimi i tokańskimi — Rotmistrz Bartolacci d. 13 z kompanią tokańskich dragonów i oddziałem huzarów, w Pianataro natrafił na kupę 200 Neapolitańczyków, wielu z nich zabił, resztę w niewolę wzięł. Ze wszystkich wiadomości potwierdza się, że famila Murata, do Gaety się wyniosła, i że lud, po wszystkich stronach królestwa neapolitańskiego, do powszechnego gotuje się powstania.

W teyże gazecie, z d. 22go czytamy: podług wiadomości z Rzymu pod dniem 6 t. m.: Korpus, pod dowództwem majora Flette, d. 1 maja wszedł na ziemie neapolitańską. Nieprzyjacielski Jenerał Montigny dowodził w Canetra korpusem 500 ludzi, który od chłopów, częścią zwiedzionych, częścią gwałtem do broni zmuszonych, był wspierany. Jenerał Montigny z szybkością i natarczywem uderzeniem do odwrótu zmu-

szony został. Chłopi wyrzekli się broni i rzucili ją natychmiast, a żołnierze tak dobrze umykali, że ich doścignąć nie podobna była. Około 100 ludzi w niewolę wzięto; wielu raniono i zabito. Następnego dnia Jenerał Montigny, który się pod *Aquilą* utrzymać chciał, ale spędzony, *Aquilę* osadził: a dnia następnego cyadellia przez kapitulacyą się poddała. Zawezora o godzinie 1 z południa, Konsul Króla Jmci Ferdynanda IV, P. Accarisi tu przybył. Konsul Króla Murata, P. Zucchari, wczora o 3ciej zrana przez *Austriaków* aresztowany został; papiery jego zabezpieczowano — W tej chwili przybył tu Lord Burghersh, (poseł angielski przy dworze tokańskim); znaydował się on na bitwie pod *Tolentino*, i nie mógł wychwalić mężstwa i bitności wojsk austriackich, które w dniu tym nieśmiertelną pamięć, pod wodzą Barona Bianchi walczyły — Podług doniesień z *Terracina*, co chwila tam oczekiwano wejscia *Austriaków*. *Gaetę* z największym pośpiechem do obrony przysposobiano, i w tym celu wielką część przedmiędzy zniesiono. Mieszkańcy, którzy na długi czas w żywność opatrzyć się nie mogą, wynieść się z miasta powinni. Pałac gubernatora wypożyczony dla familii Murata. (Miała już ona z matką, kardynałem Fesch i Hieronimem do *Gaety* przybyć.)

W teyże gazecie z dnia 24 czytamy: „W tey właśnie chwili, drogą nadzwyczajną z *Rzymu*, pod d. 16 t. m., odbieramy ważne następujące wiadomości: „Dnia 11 t. m. kapitan Campbell, na czele eskadry angielskiej, złożony z okrętu liniowego, *Tremendous*, fregaty *Alcmene* i szalupy *the Parrigde*, ukazał się w zatoce neapolitańskiej, i groził przypuszczeniem szturmowi do miasta. Xiążę Gallo pisał natychmiast do dowódcy eskadry, i ofiarował warunki układów, dla ocalenia miasta od szturmowi. Wraz potem Xiążę Cariaty, upoważniony od Królowej Regentki, udał się na angielski okręt, i podpisał następujące warunki, na które zezwalając Anglicy, obowiązali się nie szturmować *Neapolu*: 1) Obadwa okręty neapolitańskie, w zatoce neapolitańskiej znaydujące się, mają być natychmiast wydane sile zbrojnej, mają być wydane zbrojownia morską neapolitańską, i będą mianowani Komisarze dla przyjęcia inventarza obecnego jej stanu. 3) Budujący się okręt liniowy, i wszystkie zapasy materyałów do budowy okrętów, równie wydane być mają sile morskiej Króla Jmci Brytanii W. — W takim stanie, jak będą podane okręty i zbrojownia, zostaną do rozporządzenia Rządu angielskiego i Króla Jmci obojey Sycylii, Ferdynanda IV.

W numerze z dnia 22 maja teyże gazety czytamy: „Pierwszych dni maja, liniowy okręt angielski, *Queen*, 74działowy, do *Liwny* zawinął; przywiózł z *Palermu* Kontradmirała *Pencose*; a oddawszy depesze do konsula angielskiego, do *Genui* popłynął. W dalszej drodze okręt ten ścigał dwie francuskie fregaty, które jednak do *Portoferraio* uciekły. Kiedy okręt ten z *Sycylii* wypływał, czyniono tam przygotowania na wyprawę, w celu lądowania do *Neapolu*. Powiadają, iż sam Król towarzyszyć ma tey wyprawie — Zeglarz, który z *Barcellony* do *Liwny* przybył, potwierdził wiadomość o przybyciu Xiącia *Angouleme* do *Barcellony*, i zbieraniu się dwóch wojsk hiszpańskich, każde po 100,000; jedno w *Katalonii*, drugie w *Biskai*. — Gazeta florencka donosi z *Lombardyi*, że wojsko austriacko sardyńskie, przeciwko *Francyi* idące, ma teraz główną kwaterę w *Medyolanie*, i dwie linie tworzy; drugą z nich powiększyć części stoi obozem na równinach *Galleratę* (w medyolańskim) Zniknęła już zupełnie obawa napadnięcia *Francuzów* od *Sabaudyi* i *Prowancyi*, od czasu, kiedy tak ogromne siły *Austriaków* wystawione widzimy, i kiedy odbieramy wiadomość, że część *Francuzów*, którzy blisko *Alp* stali, nagle ku *Hiez-*

pańskim ruszyła granicóm. W południowej *Francyi*, pomimo oddalenia się Xiącia *Angouleme*, wielkie ciągle burzenie się panuje, a dla *Burbonów* jest przychylné — Arcy Xiącia *Jana* na dzień 13 spodziewają się do *Medyolanu*.

Gazeta berlińska donosi z *Inspruku*, pod d. 17 maja: z gazet włoskich, któreśmy dziś otrzymali, umieszczamy następujące wiadomości ze *Włoch*:

„Wiadomości Urzędowe od Jenerała *Vugent*, z główny kwatery, w *Rzymie*, dnia 3 maja: „Dnia 1 maja część wojsk austriacko-toskańskich, pod mojem zostającym dowództwem, w okolicach miasta *Rieti* natrafiła na korpus *Neapolitańczyków* pod dowództwem Jenerała *Montigni*, i, bez względu na korzyść dla nieprzyjaciela stanowisko, uderzyła; nieprzyjaciel wkrótce do szybkiej wziął się ucieczki, wielką liczbę zabitych i ranionych na bojuwisku zostawić przymuszony. Szczątki tego korpusu ratowały się ucieczką w góry; wielka część broni rzuciła. Dwie kompanie 1go regimentu Toskańskiego, pod dowództwem kapitana *Gherardi*, w rozprawie tey z wielkim walczyły mężstwem. Pospólstwo, przez *Murata* w okolicach tych uzbrojone, wielkim pałku niemu gniewem. Dziś rano przednią straż ku *Albano* wyruszyła; jutro reszta wojsk w tey pójdzie drogę.

C Z E C H Y.

W gazecie petersburskiej, *Poczta Północna*, czytamy z *Pragi* pod 30 kwietnia: „Dziś odbyły się uroczyste modły, prosząc Pana Zastępów o błogosławieństwo i szczęśliwe powodzenie dla oręża naszego. Zaczęły się obrzędy od godziny 5tej ranney; i odprawiane były we wszystkich kościołach tutejszey stolicy. Zgromadzenie ludu na te narodowe modły było nadzwyczaj wielkie.

Gazeta *Oester. Beob.* donosi z *Pragi*, że d. 15 i 16 maja, cztery regimenty rossyjskiej piechoty i oddział kozaków dońskich, idące do *Renu*, przez to miasto przeszły.

N I E M C Y

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, donosi z *Hamburga*, pod d. 15 maja: „Do *Ratysbony*, na dzień 21 spodziewają się przybycia główny kwaterary Cesarza Jegomości Rossyjskiego, i w tym celu wypożyczają tam pałac Xiącia *Turn Taxis*.

Podług gazety, *Journal de Francfort*: Arcy Xiążę *Ludwik*, na czele grenadyerów swoich, d. 11 maja rano przybył do *Neuburga* nad *Dunajem*, po jutrze wyjedzie do *Renu* — Feldmarszałek, Xiążę *Schwarzenberg*, d. 11 t. m., przybył do *Heilbronn*, jako główny kwatery swojej, i objął naczelné dowództwo wojska górnego *Renu*. Główna kwatera wkrótce ma być przeniesioną do *Heidelberga* — Batalion badeński, *Hufschmidt*, około 9go maja wyruszył z *Freyburga*, udając się do miejsca dalszego przeznaczenia swego: 8go w tey drogę wyruszył 1szy regiment piechoty liniowej. Jenerał porucznik, *Schäffer*, dowódzca korpusu wojsk badeńskich, tegoż dnia z główną kwaterą do *Freyburga*: regimenta *Hrabiego Hochberg* i *Neuenstein* tamże przyszedł. Po wyjściu tych wojsk nadszedł regiment gwardyi W. Xiącia Badeńskiego. Jenerał porucznik *Stokhorn* także do wojska pojechał. — Dnia 16 maja z południa, Xiążę *Schwarzenberg* do *Manheimu* przybył: i z Xiąciem *Wrede* oglądał szanse po nad *Renem*. Most łyżwowy, który pod *Philippsburgiem* ma być rzucony, wkrótce już ukończony będzie — Piszą z *Heidelberga* pod d. 18 maja: Główna kwatera Xiącia *Schwarzenberga* wkrótce z *Heilbronn* do naszego ma przybyć miasta, Xiążę objeżdża teraz z Xiąciem *Wrede* granice i ogląda warownie, w różnych założonych miejscach. Dzisiaj w tym celu pojechali do *Germersheim*. Między 20 a 21 spodziewana tu jest małżonka Xiącia *Schwarzenberga* — Na 15 spodziewają się do *Cannstadt* Arcy Xiącia *Ludwika*: towarzy-

szą mu generałowie, Hrabia S. Julien, baronowie Reischach i Enzenberg.

W gazecie wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*, czytamy z Niemiec: Arcy Xiażę Ferdynand, dowódca naczelny wojska odwodowego, ciągle bawi w Kannstadt, główny kwaterze swojej. Pobyt jego ożywia to miasteczko, &c. znajdują się tam prócz Arcy Xiecia: C. K. Jenerał jazdy, Xżę Hessen-Hamburg; Feldmarszałek Leytnant, Hrabia Kinski, którzy należy do korpusu Arcy Xiecia; Arcy Xiażę Ludwik, brat Cesarza, z grenadyerami swymi z Ratysbony do tegoż miasteczka na 17 jest spodziewany. Arcy Xiażę Ferdynand powrócił 14go z Heilbronn, dokąd nakrótko wyjeżdżał, dla oddania wizyty Xieciu Schwarzenbergowi — Dnia 11 maja kirysyerowie bawarscy przyszli do Heidelberga, a 12go daley wyruszyli. Również dnia 12go trzeci batalion austriackiego pólku Jordisa do Heidelberga przyszedł, i rozłożył się częścią w mieście, częścią w okolicach. Tegoż dnia przyszedł tam nieliczny oddział bawarskich żandarmów — W dniach 10 i 11 zajęły stanowisko około Bruchsal i w Philippsburgu bataliony austriackie, które przez Mannheim przyszły: kwatera Xcia następcy tronu Wirtemberskiego jest w Philippsburgu — W Mannheimie ciągle pracują około rozszerzenia i poprawy szancon przedmostowego. — Dotąd niepotwierdziła się pogłoska, o rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich wzdłuż granicy, między Landau i Trewirem. — Mówią, że korpus austriacki, który z Heilbronn przez Mannheim miał ciągnąć, inną poszedł drogą, przez Eppingen, Bretten, Pfortzheim, Ettlingen, &c — W. Xiażę Badeński, w powrocie swym z Karlsruhe, d. 16 do Auspurga przybył.

W gazecie *Korrespondenta hamburskiego*, czytamy od brzegów dolnego Renu, pod d. 16 maja: Dotąd, podług pewnych wiadomości, nie jeszcze między wojskami nie zaszło — Wczora w Akwizgranie odprawił się akt uroczysty oddania hołdu poddaństwa prowincyi, do królestwa pruskiego przyłączonych. — Dalej od brzegów górnego Renu w teyże dacie: „Wojska sprzymierzone z Austryakami groźną teraz ukazują się: Bawarczycy liczą 52,000 ludzi; Wirtemberczycy wyżey 20,000; Badeńskie wojska wyżey 12,000; Wielkiego Xięstwa Heskiego, 8,000 ludzi wszystkie zaś są w najpiękniejszym stanie i w zupełny do boju gotowości. — Piszą z Drezna pod d. 14 maja: Dziś przybyły tu znowu 2 brygady piechoty Rossyjskiej: zupełność ich i prawdziwie zwycięzka postać, powszechné podziwienie ściągęły, równie jak karność, jaką się dystygowały wojska Rossyjskie, które przed nimi ztąd wyszły. Jenerał piechoty Sacken, w orszaku obecnych tu Jenerałów Rossyjskich, ukazał się przed ciągnącymi wparadzie. Żołęga i Królewsko-Saska gwardya z honorami je przyjmowały. Jenerał v. Gaudy oświadczył, azaliby się Jenerałowi piechoty Sacken niepodobało naznaczyć hasła dziennego; jakoż naznaczył: Niemcy i Jedność — Od brzegów Menu donoszą, że Francuzi zaczęli już z warowni Huningi strzelać do osób, pojedynczo brzegami Renu przechadzających się. — Dnia 22 maja, między godziną 8ną a 9tą wieczorem, Król Jmć Duński do Altony przybył — Dnia 15, w Ludwigslust odprawił się obrząd chrztu nowonarodzonego Xiażęcia Meklemburskiego, i dano imie Magnus — Dnia 15 maja 220 ludzi, mwalidów Rossyjskich, którzy większą częścią pod Hamburgiem ranieni zostali, siedli w Lubee na okręty, dla płynienia do oyczyny.

Daley w tymże *Korrespondencie* znajdziemy traktat przystąpienia Xiażąt i miast wolnych niemieckich, do przymierza czterech wielkich mocarstw w dniu 25 marca t. r. zawartego. Obowiązują się oni wystawić wojska posiłkowego w liczbie proporcjonalney do ludności swojej: prócz wysłanego kontyngensu mają mieć w pogotowiu rezerwę, równą liczbie danego kontyngensu: nadto powszechné uzbrojenie w pogotowiu być powinno, które nie należy

do liczby oznaczonego kontyngensu: każdy kráy własnym kosztem Kontyngens swój powinien ubrać, uzbroić, i żołd płacić. Oddzielny układ oznaczy to wszystko, co należy do żywności, szpitalów. &c Traktat ten má być ratyfikowany i wymieniony w przeciągu 6 tygodni, albo i prędzey — Potém następuje tabella, mającego się wystawić kontyngensu przez Xiażąt i inne stany, połowa w woysku liniowem, a połowa w milicyi ruchomey. Do wojska górnego Renu: Hohenzollern-Hechingen 194; Hohenzollern-Sigmaringen 386; Lichtenstein 100; Frankfort 750 — Do wojska dolnego Renu Elektor Heski.....; Mecklemburg-Schwerin 3,800; Mecklemburg-Strelitz 800 (abó trzecią część tey liczby w kawaleryi). Xiażęta Sascy: Weimar 1600 (Wielki Xiażę Weimarski zachowuje sobie dostawienie większey liczby, jak tylko obeymie nowe kraje, jemu przeznaczone); Gotha 2,000; Meiningen 600; Hildburghausen 400; Coburg 600 (ten dwór oświadczył, iż do 800 liczbę tę chce podnieść). Dom Anhalt 1600; Schwartzburg 1,500; Reuss 900; Lippe, 1,500; Waldeck 800. Do wojska niderlandzkiego: Brunswick 8,000; Oldenburg 1,600; Nassau 6,080; (prócz tych 6,080 ludzi má być 3,000 rezerwy, która na wezwanie poszle się do Moguncyi). Miasta hanzeatyczne 3,000.

W gazecie ryskiej, *Zuschauer*, czytamy z *Rastattu*, pod d. 3 maja: Z powszechném zadziwieniem dowiadujemy się o tajemném usiłowaniu Xiecia Berthier, powrócenia do Francyi, kiedy mu pasportów odmówiono. W *Stockach* miano aresztować osoby do tego należące. Dzisiaj mówią, o nagłym uwięzieniu faworyta pewnego Xiażęcia niemieckiego — Dotąd niepotwierdziła się pogłoska o przyjęciu tytułu królewskiego, przez Xiecia Badeńskiego.

N I D E R L A N D Y

Podług gazety wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*: „Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Króla *Niderlandów* przy Rossyjskim dworze, P. Verstolk van Soelen, d. 11 t. m., wyjechał dla sprawowania swojego przeznaczenia — Xiażę Brunswik Oels d. 11 rano do *Bruxelli* przybył, i wczora miał rozmowę z Xieciem Wellingtonem, a d. 2 wyjechał do *Lierre*, gdzie brunswickie wojska zbierać się mają — „Gazeta, w *Gandawie* wychodząca, pod tytułem *Journal Universel* znajoma, zawiera odpowiedź Marszałka *Marmonta*, na propozycye Xcia *Caulincourt*, w imieniu *Napoléona* mu uczynioné — Podług doniesień z *Bruxelli*, Xiażę Wellington d. 12 t. m., kazał odbywać ćwiczenia wojskóm hannowerskim dywizyi pieszey, którą się w mieście tém znajduje.

Czytamy w *Korrespondencie hamburskim*: z *Hagi* d. 20 maja: „Król nasz mianował Xiażęcia Wellingtona *Feldmarszałkiem Niderlandów*, i w tym charakterze objął dowództwo naczelne wojsk niderlandzkich — Z *Paryża* emigruje wielka liczba mieszkańców. Codziennie więcey 500 wydają pasportów — Przybył do *Gandawy* wielki jałmużnik królewski, Arcy Biskup *Reimski*, *Tayllerand*, stryy Xiażęcia *Taylleranda* — Z *Leodyum* pod d. 16 maja donoszą o uroczystém zajęciu w posiadanie Króla *Niderlandów*, krajów, które dotąd należały do wielkorządtw średniego i dolnego Renu. Kommissarzem królewskim był P. Verstolk van Soelen, mianowany nasz poseł do Rossyjskiego dworu &c. Z *Gandawy* pod d. 12 maja uwiadomają, że Król (*Ludwik XVIII*) otrzymał depesze od Xiecia *Angouleme*, który się w *Hiszpanii* znajduje — Minister skarbu P. Louis tamże przybył — Donoszą z *Bruxelli* pod d. 18 maja: W *Lille* gwardya narodowa rozbrojona została: gdyż jej zaufać nie można było — Lord Wellington ciągle przezw *Bruxelli* znajduje — Z poruszeń, dotąd przez Francuzów czynionych, zdaje się być ich planem, izby wojska Wellingtona i *Blüchera* z sobą rozdzielić; nikczemny i próżny plan. — Monitor daleko bezwstydniey teraz, niżli dawniey kłamié: i tak donosi on, że 2 regimenta belgickie do Francuzów przeyść chciały; w drodze natrafily na 2 regimenta angielskie i

hannowerskie, z którymi do bitwy przyszło: w rozprawie 400 ludzi było zabitych i rannych — Bonaparte cale inaczej teraz, aniżeli dawniej, we Francji jest uważany — W Paryżu zaczęły wychodzić dwa nowe Dzienniki: *Le Censeur des Censeurs* i *l'Ami du peuple, des villes et des campagnes par le pere Nicolas* — Francuzi, którzy ku *Philippeville* i *Givet* poruszenie uczynili, wszystkie mosty na granicy porzucić kazali — Przechodzą teraz tedy czarne brunswickie huzary, ulani i strzelcy: piękność tych wojsk wszystkich uwagę zastanawia — Z proboszczów paryżkich dwaj tylko *Napoléonowi* przybiegę wykonali, inni się wzbronili. — Piszą od brzegów dolnego *Renu* pod d. 18 maja: od 5ciu dni głów na kwatery *Xcia Blüchera* znajduje się w *Namur*. Wszystko jeszcze jest w spokojności — W Paryżu, podług gazet tamtejszych ciągle ukazują się kalam-bury i karykatury przeciw Rządowi. Nie dawno porogach ulic przybity był afisz teatralny: „Teatr *Dumy* w pałacu *Elizejskim*, „Dzisiaj na zysk ubogiej *familii Korsykańskiej*, pierwszy raz dana będzie sztuka: „Cesarz przeciw woli całego świata, „Trajedyja *Heroikomiczna*, „zakończy widowisko: „Balet niewolników i weyście kozaków.”

FRANCYA.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, donosi z *Paryża*, przez *London*, pod 13 maja. *Monitor* pod 10 t. m., zawiera co następuje: „*Xiażę Lucyan*, który przez długi czas w *Rzymie* mieszkał, powrócił do Francji, i d. 8 przybył do *Paryża*. Na mieszkanie jego przeznaczony jest pałac, *Palais Royal*; nazajutrz ministrowie i władze złożyli mu uszanowanie swoje.”

Daléj zawiera tenże *Monitor*, w obszernym raporcie Ministra policyi, ważne wyznanie o wewnętrznym stanie Francji. „Czas już, pisze on między innemi, uczynić koniec robotom źle myślących. Emigracye się rozpoczęły; utrzymują się podeyrzane korespondencye za granicą i wewnątrz kraju; popełniają się występki w miastach, i starają się rozszerzyć niespokojność po wsiach. W gminie jednéj w departamencie *Gard*, zgromadzony motłoch białą chorągiew zawiesił; w departamentach *Marny* i *Loary* i dolnéj *Loary* ukazały się zbrojne kupy, a w departamencie *Calvados*, kobiety podarły gminie jedney trójkolorową chorągiew. Okrzyki buntownicze słyszeć się dały, a w departamencie *du Nord*, kilka buntowniczych występków popełniono. W departamencie *des côtes du Nord*, mer je len przez dwóch dawniejszych *Szuangów* zamordowany został.” Po tym raporcie wydał Bonaparte wyrok, który następujące zawiera postanowienia: „Wszyscy Francuzi, wyjąwszy objętych drugim artykułem wyroku amnestyi pod 19 marca, którzy się w zagranicznej służbie, albo w towarzystwie *Ludwika Stanisława Xawerego*, *Hrabiego de Lille*, lub *Xiażąt domu* jego znajdują, obowiązani są powrócić do kraju, i powrót swój w przeciągu jednego miesiąca udowodnić. Prokuratorowie jenerałni mają nie zwłocznie ścigać sprawców i spółników wszelkiego związku i korespondencyi z *Hrabią Lille*, *Xiażętami* jego domu i ich agentami. Każdy, przekonany o zerwanie chorągwi trójkolorowéj z wieży kościelnej lub publicznego jakiego budynku, ma być karany. Gmina, któraby się nie oparła zerwaniu chorągwi, ma być również karana. Każdy, kto by inny znak połączenia się nosił, a nie kokardę narodową, ma być na roczne więzienie skazany.”

Prefekt departamentu *du Nord* doniósł, przez telegrafy, Ministrowi policyi, że *Xiażę Wellington* zakazał pod karą śmierci żołnierzom wojska swego, iżby się nie wazyli wstępować na terytoryum francuzkie. — *Ekwipaże* połowe Bonapartego zwrócone zostały. — *Jenerał Belliard* posłem przy *Królu Muracie*, a *Xiażę Padwy* kommissarzem do *Korsyki* mianowani zostali. — W *Dijon* i *Lille* zamieszanie wybuchnęło. — *Marszałek Soult* mianowany jest *Majorem jenerałnym* wojska.

Tenże *Korrespondent hamburski* donosi z *Paryża*, przez *London*, pod 16 maja: „Mielismy tu wczoraj nowe widowisko z czasów rewolucyjnych. Mieszkańcy przedmieść *St. Antoine* i *St. Marceau* zebrali się w liczbie 12 do 15,000 ludzi na bulwarze *Austerlickim*, z kąd pomaszzerowali z muzyką na dziedziniec *Tuilleries*. *P. Richard le Noir*, *Colonel* legii honoro-

wéj, był na czele zkonfederowanych czyli związkowych przedmieścia *St. Antoine*. Gdy się wrzaskliwa kupa tych gorliwych obywateli w porządku wojennym uszykowały, siadł Bonaparte na koń, a deputowani przedmieść mieli honor powitać go mową, na którą Bonaparte odpowiedział w następujący sposób: „Zkonfederowani żołnierze przedmieść *St. Antoine* i *St. Marceau*! Sam jeden powróciłem do was. Spuściłem się na miłość obywateli miast, kraju i wojska. Nadzieja moja nie z stała zawiedziona. Zakońcentowaniem widzę was tu zebranych. Dam dla was broń; a okryci bliznami oficerowie dowodzą wam będą. Ponieważ wy łącznie z gwardyą narodową obronę stolicy na siebie bierzecie, będę o mią spokojny, i z zafascaniem oczekiwać będę cudzoziemców na granicy. Niech żyje naród! — Przedmieszczenie zakrzyknęli na to: Niech żyje wolność! Niech żyje oycyzna! Niech żyje Cesarz! Potem przed Bonaparte przeciągali. Razem też zebrano pod *Tuilleries* wiele wojska, których rewia Bonaparte odbył. — Przedmieścia *St. Martin* i *du Temple* chcą przystąpić do konfederacyi *St. Antoine* i *St. Marceau*. — Przestrach, jaki związek ten *Jakubinów*, z klasy najpodlejszej mieszkańców, w *Paryżu* sprawia, jest tak wielki, że znaczna liczba spokojnych a majątnych ludzi nagle miasto to opuszczają; również i w prowincjach pogranicznych codziennie emigracya powiększa. — Pozawczora *Deputacya* od kolegium obierczego departamentu *Sekwany* i *Loary*, miała audyencyą u Bonapartego, do którego między innemi powiedziała: „że on teraz prawdziwą wolność i równość przywrócił.” Bonaparte odpowiedział między innemi: „Zyczymy wszystkim pokoju, ale jesteśmy gotowi do wojny. Są bowiem okoliczności groźne &c. — W *Monitorze* jest oświadczenie, że listy, dawniej przez Bonapartego do *Królowé neapolitańskiej*, *Murata* &c. pisane, które *Lord Castlereagh* *Parlamentowi* angielskiemu podał, posłuszowane i przekształcone były. Każdy ucziwy Anglik może je widzieć woryginałe na czarno pisane. — Pogłoska, że wojska francuzkie dnia 9 do *Bazyli* i *Brunet* weszły, jest bez zasady. — *Monitor* przywodzi, że *Królowa neapolitańska* zgromadziła 18,000 ludzi pod *Neapolem*, dla bronięcia tego miasta od Anglików i *Sycyliczyków*, którzy wyładowaniem zagrażali. — Przez zkonfederowanie *Jakubinów* spodziewają się ubroić, w poblizszych departamentach około 100,000 ludzi. — W *Lyonie* aresztowano wiele osób niespokojnych. — Na miejscu 33 Inspektorów, handlu księgarskiego, jest teraz 9 kommissarzów tegoż handlu. — Gdy Bonaparte ostatniego razu był na teatrze, powstały tam sarkania i niespokojne poruszenia. Przed *Tuilleries* śpiewają często piosenki rojalistów.”

Tenże *Korrespondent* donosi z *Nantes*, pod 9 maja: „Wszyscy stronnicy wolności chcą się zbierać przeciwko usilowaniom źle myślących. W kraju tutajszym wielkie jest zaburzenie. Niektóre familie wynoszą się z czym mogą. Kupy *Szuangów* snują się wszędy, zdzierają trójkolorową chorągiew i biją na gwałt. Zabili oni już wiele ludzi. Wszystko zagraża u nas wojną domową. — Wzgórza okolic *Paryża* mają być 600 harmatami osadzone. — W wielu departamentach snują się tak nazwani rozbójnicy.”

Tenże *Korrespondent* pisze z *Rennes*, pod 10 maja: „Trwa ciągle niespokojność w tutajszym okolicy. Pod *Fougères* przyszło do czynnej rozprawy. Dwóch wołyżerów zabito, a straż jedna rozbijoną została. Następnego dnia oddział wojska, który się w okolicach tutajszych znajdował, zabił też 5 buntowników.”

Wyciąg z gazety wiedeńskiej, *Oesterreichischer Beobachter*: „W *Amsterdamie* 9 maja miano wiadomość, że gwardya narodowa paryżka, jednogłośnie wzbronila się pełnić służbę za stolicą, i przy tém statecznie trwała. — Kollegium obiercze departamentu *Sekwany* rozpoczęło już w *Paryżu* czynności swoje. *Chaptal* mianowany jest prezydentem, *P. Roy* adwokat, i *Hrabia Dabo* sekretarzami, a *PP. Salverte*, *Peau de St. Gilles* i *Devillieres* skrutatorami. — Znów Bonaparte zawiązał się około burakowego cukru, i robienie jego zalecił (!) — *P. Daure* (nie *Daru*) mianowany został jenerałnym intendentem wojska. — *Jenerał porucznik Miollis* do *Paryża* przybył. — Wyrokiem d.

z maja, *Strasburg*, *Landau*, i *Schlettstadt* ogłoszone są w stanie oblężenia. Mieszkańcom na rok wywność opatrzyć się karano: nie mogący mieć podobnego zapasu, za powtórniem ożajmieniem z miast wyniszczyć mają. — Według wiadomości od granic francuzkich, twierdza *Thionville* ogłoszona w stanie oblężenia, a okolice tamtejsze wodą z *Mozelli* sprowadzoną zalane zostały. Miasta *Longuy*, *Montmedy* i *Sedan* przywodzą się do stanu najdzielniejszej obrony: Francuzi z wielką usilnością pracują około dokończenia okopanego obozu, który ma być główną obroną ostatniego miejsca: ale z tego względu jest niedogodnym, że do jego obrony 30,000 ludzi potrzeba. Rozległe równiny *Szampanii* i puszcze *Argonne*, tak utwierdzają, jak tylko czas i miejscowe okoliczności pozwalają. Drogi są przekopane, lub zasiekami zawalone. W całej téj części *Francyi* wspomnienie okropności, jakie nastąpić mogą, mieszkańców w rozpacz wprawia. Pod *Givet* zgromadzili Francuzi korpus, który kwaterami swemi aż do granic się rozciąga. Po nad *Moza* i w okolicach zupełnie jeszcze panuje spokojność, ale spokojność ta podobniejsza jest do ciszy powietrza przed nadchodzącą wielką burzą.

ANGLIA.

W *Korrespondencie hamburskim* czytamy z *Londynu*, pod 16 maja: „Zwłoka rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich obudziła u nas ducha zakładów. Stawia 25 przeciw 100, że wojna z *Francją* do listopada się nie rozpocznie. — W *Newcastle*, przeszłego tygodnia: smutne zaszło zdarzenie, kopalnia jedna węgli ziemnych, gwałtownym najsieciem podziemny wody zalana została; 74 ludzi i 37 koni utonęło. Dla rodziny tych nieszczęśliwych, otworzono natychmiast subskrypcyą. — Codzień prawie przybywają tajemnie statki z emigrantami od brzegów francuzkich. Ostatni niedzieli zażwił statek z *Havre de Grace* i wysadził Półkowników *Murinais*, *Gronier* i wiele młodych ludzi z pierwszych rodziny z *Havre*, którzy natychmiast siedli na okręt w *Gravesand*, dla udania się do *Ostendy*, a z tamąd do *Ludwika XVIII*. — Francuzkie okręty, *la Prudence* i *l'Expeditif*, potrzebami wojennymi ładowane, które w drodze swej z *Brest* do *Dunkierki*, przez nasze okręty zatrzymane były, na rozkaz *Admiralicyi* naszej, znowu uwolnione zostały. — Otrzymano już z *Wiednia* ratyfikacyą ostatecznego traktatu ze *Sprzymierzonymi*. — Na morzu śródziemnym ukazała się nadzwyczajnie mocna eskadra algierska, która się składa ze 4 fregat, 8 korwet i brygów i wielu mniejszych okrętów wojennych. — Powiadają, że w *Valenciennes* białą chorągiew zatknęto. — Ostatni soboty przybył marszałek domowy *Xięcia Wellingtona* z *Paryża*, ze stołowem srebrnem, które *Xiążę* przy wyjeździe swoim do *Wiednia* w stolicy téj był zostawił. Przywiózł on téż list od *Xięcia Cautaincourt* z wyrażeniem poważania i uszanowania dla wielkiego naszego wodza. — Wiele batalionów piechoty i kilka szwadronów lekkiej jazdy, które z *Ameryki* powróciły, gotują się w podróż do *Belgium*.”

Tenże *Korrespondent* donosi między innemi, z *Londynu* pod 19 maja: „Rząd nasz nie wydaje teraz żadnych pasportów do *Francyi*. — Z listów z *Madrytu* pod 2 maja, dowiadujemy się, że z wielkiem natężeniem organizują kilka korpusów przeciwko *Francyi*. *Jenerał Castanos* dowódzcą wojska w *Katalonii*, a *Jenerał Frere* drugim dowódcą tegoż wojska mianowani zostali. Wojsko to wynosić będzie 40,000 ludzi. *Jenerał O'Donel* przeznaczony jest na dowódcę naczelnego w *Nawarze*, gdzie się 20,000 ludzi ma znajdować; a *Jenerał Palafox* jest dowódcą w *Saragossa* nad korpusem 10,000 ludzi. *Jenerał Blake* mianowany jest *Jenerałem* miżmerem wojsk hiszpańskich. — Nowy *Dey* algierski, potwierdził pokój z *Hiszpanią*. — W miesiącu marcu wypłynęło 250 okrętów

z *Newyork*, a 144 z *Bostonu*, wszystkie z ładunkiem towarów kolonialnych. — *Kompania fajerwerki* królewskiej artylerji, która się znajdowała na lipińskiej bitwie, otrzymała pozwolenie nosić imię *Lipki* na chorągwi. — *Xiążę Orleanu* oddał wczora wizytę w pałacu *Xięcia Rejenta*. — Dodatek nadworny gazety sobotniej, zawiera raport Półkownika *Monbly* z *Judy* wschodnich, o niepomyślnem uderzeniu, d. 31 października, przez korpus jego na zamek *Kalunga* w *Dhoo*. *Jenerał Major Gillespie*, który na początku dowodził, poległ w ataku, zbliżywszy się o 50 kroków do głównej bramy. Strata nasza jest następująca: zabitych 32 ludzi, ranionych 228, niedoliczonych 6. Cały korpus angielski składał się z 2,499 ludzi. — Ostatnie listy z *Teneryffy* donoszą, że się tam dla ciągłej suszy głodu obawiają. — Według doniesień z *Kadyzu*, rząd hiszpański miał znowu pozwolić wprowadzania bawełnianych towarów angielskich. — Między *Wellingtonem* i *Blücherem* najlepsza panuje harmonia. Ostatni pisał nie dawno do jednego z przyjaciół swoich, tu znajdujących się, i między innemi wyraził: „Z niecierpliwością oczekuję rozkazu, iż bym pierwszy uderzył. Zapewni WP. przyjaciół moich w *Londynie*, w których poczet zajmuję wszystkich znacznych mieszkańców tego miasta, że się zupełnie spuszcza na dobre ich życzenia, i że oni téż spuścić się mogą na najlepsze moje usiłowania.” — Drukowany artykuł, któryśmy tu wczora z *Paryża* otrzymali, zawiera następujący obraz położenia *Bonapartego*: „Rojalsci nigdy go mieć nie chcieli; republikanie już go wcale nie chcą; wojsko żałuje że go żądało; a *Bonaparteci* nie śmieją już z tém się odzywać, że go żądają.”

2. Od *Litt*: *Wileńskiego Cywilnego Gubernatora*, podaje się do powszechny wiadomości Obywateli *Wileńskiego Gubernii*; że ponieważ w rzeczy wynagrodzenia obywateli za wzięte wiede dyspartymenty in februario niniejszego roku dla wojska produkta, *JW* Minister Finansów wypadając Summę assygnował z *Wileńskiej Skarbowej Izby*, zalecając razem uczynić z obywatelami porachunek względem należności *Skarbowych* dla zaliczenia onych na rzecz pomienionej summy; przeto raczą obywatele w celu zbliżenia ogólnego porachunku, wszystkie kwietacje z dostarczonych in februario produktów dla wojska, jak najszybsznie przedstawić do *Marszałków powiatowych*.
Sekretarz Antoni Wiskowski

2. Od *Rządu Gubernskiego Wileńskiego* czyni się ogłoszenie, iż chcący podjąć się dostarczenia do wojskowego szpitala *Mińskiego*, na potrzeby chorych wojskowych różny żywności, trunków i innych rzeczy, tudzież materiałów aptecznych, i wziąć pranie bielizny lazaretowej, zechcą stawić się do *Kommissyi Wileńskiego prowiantskiego Depo*, z rzetelnymi i odpowiednemi skarbami ewikcyami, na terminy dla licytacji naznaczone, w dniach następującego miesiąca czerwca 12, 13 i 14 j.m. Dnia 25 maja 1815 roku. *Sowietnik Sulżeńko*.
Sekretarz Dmitrewski.

2. Od *Rządu Gubernskiego Wileńskiego* czyni się ogłoszenie, iżby chcący wziąć od s. Jana w trzyletnią dzierżawę, należący do miasta *Kowna* majątek *Korczany*, z wioskami i wszelkim gospodarskim porządkiem, mają się stawić dla odbycia licytacji z dostarczonymi ewikcyami na terminy w dniach 4ym i 10 następującego miesiąca czerwca do *Rady miasta Kowna*, a na dzień 15 tegoż miesiąca to jest na termin ostatni do pomienionego *Gubernskiego Rządu*. Dnia 25 maja 1815 roku. *Sowietnik Sulżeńko*.
Sekretarz Dmitrewski.

Od dnia 1go nadchodzącego miesiąca lipca, zaczyna się drugie półrocze, i odnawia się prenumerata na gazetę *Kurjera Litewskiego*: przyjmować się będzie we wszystkich *Kantorach i Expeditoryach pocztowych*, a w *Wilnie* w miejscu zwyczajnem *Redakcyi*. Płaci się, jak zwyczajnie, na pół roku srebrem rubli 7. Prenumerujących na prowincyi uprasza się o wczesne zapisanie prenumeraty i wyraźne zapisywanie imion prenumeratorów i nazwiska miejsca, do którego się ma przesyłać gazeta, aby wszystkie od początku numeru regularnie ich dochodzić mogły. Pozwala się drukować — *Z Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury W. Drukarni Dycejalnej u XX. Missyonarzem*.
DODATEK DRUGI